CÎTEVA CONSIDERAȚIUNI ASUPRA COMPORTĂRII ECHIPELOR REPREZENTATIVE

Recenta analiză a sezonului competițional trecut, ținută de către F.R.F. cu participarea antrenorilor de categoriile A, B și C, s-a ocupat într-un capitol și de probleme legate de loturile reprezentative. Bineînțeles, în această ședință, accentul principal s-a pus pe activitatea competițională internă care a constituit obiectivul principal de discuție; totuși au fost relevate și unele aspecte interesante privind echipele naționale.

Socotim util să prezentăm în rîndurile de mai jos fragmente din capitolul dării de seamă privitoare la loturile reprezentative.

ECHIPA REPREZENTATIVĂ A (antrenori **I. Oană** și **St. Covaci**) a susținut în perioada martie — iulie 1966 un număr de 3 jocuri internări și 3 jocuri de verificare-pregătire cu echipe de club străine, obținînd rezultatele cunoscute.

Privind prin prisma rezultatelor obținute, **comportarea echipei reprezentative A a fost bună în jocurile susținute pe teren propriu și încă nesatisfăcătoare în jocurile disputate în deplasare.**

Analizînd atît aspectele pozitive cît și deficiențele din pregătirea și comportarea echipei și jucătorilor noștri, constatăm:

ASPECTE POZITIVE

— Echipa reprezentativă A și jucătorii din acest lot s-au maturizat în joc, sub aspectul tehnico-tactic, datorită confruntărilor cu adversari valoroși în anul 1965—1966 și datorită unui proces instructiv-educativ superior în ultimii doi ani, atît la cluburi cît și la lot;

— Formația a avut, în joc, o idee tactică precisă, elastică și cu un pronunțat caracter ofensiv, bazat pe o disciplină tactică și o concepție modernă, confirmată în mare parte și de recentul campionat mondial;

— Echipa s-a maturizat și omogenizat, datorită și faptului că s-a menținut în formație cu consecvență, un nucleu de bază de jucători talentați și experimentați. Astfel, jucătorii M. Ionescu, Popa, Dan, Mocanu, Nunweiller III, Ghergheli, D. Popescu, Pircălab, Sorin Avram, Dridea și Badea au participat la majoritatea jocurilor din anul 1966;

— S-a reușit ca în jocurile internaționale susținute în deplasare să se elimine aproape integral (excepție încă Pircălab) emotivitatea, o veche deficiență a jucătorilor selecționați în reprezentativa A;

— Unii jucători au arătat o serie de calități egale cu ale celor mai cunoscuți jucători din Europa (Dan, Pircălab, Popa, Ghergheli, Badea, Mocanu, Dobrin, Sorin Avram, D. Popescu).

DEFICIENȚE:

— Față de numărul mare de ocazii create pentru finalizare — în urma unor combinații tehnico-tactice bine concepute — se manifestă încă **o ineficacitate care a influențat direct rezultatele obținute, atît acasă cît mai ales în străinătate, unde nu am reușit să marcăm nici un gol.** Cauzele sînt complexe, dar lipsurile provin în primul rînd din carențele procesului instructiv-educativ, referitor la formarea din timp și **perfecționarea continuă a unor jucători, care să cîștige măiestria în privința finalizării;**

— În jocurile susținute, datorită unor greșeli individuale și colective, de plasament și lipsă de atenție, concentrare, am primit **5 goluri din 6 faze fixe,** lovituri libere sau lovituri de colț;

— Nu avem suficienți **jucători cu personalitate,** care în situații grele, uneori neprevăzute, să poată rezolva greutățile ce se ivesc în joc. Antrenorii trebuie să acționeze în acest sens încă din timp asupra talentelor tinere.

— Nu am reușit, în unele jocuri, să combatem sau să dejucăm jocul adversarilor, care aplică tactica beton, cu jucătorul „libero" (meciurile cu Cagliari, R.F. Germană, Selecționata Budapestei). Cauza principală rezidă în faptul că nu avem experiența necesară, nejucînd un număr suficient de meciuri cu echipe care practică acest sistem.

În concluzie, considerăm că sarcina principală a primei perioade a anului 1966 s-a realizat în mod satisfăcător și, ținînd seama de deficiențele ce trebuie eliminate, **s-a asigurat o bună bază de pregătire pentru echipa reprezentativă A în vederea realizării obiectivelor propuse pentru perioada a doua a anului în curs,** cînd vom susține primele trei jocuri oficiale în cadrul Campionatului Europei cu Italia, Elveția și Cipru.

●

Rezultatele obținute în ultima perioadă de către LOTUL DE TINERET — OLIMPIC (antrenori **B. Marian** și **A. Niculescu**) deși nu ne mulțumesc, le considerăm concludente și edificatoare în ceea ce privește luarea unor măsuri pentru îmbunătățirea lotului ca și a jocului echipei. În conformitate cu planul de pregătire pe 4 ani, în vederea Jocurilor Olimpice de la Mexic, prima parte a anului 1966 a reprezentat încheierea perioadei de formare și definitivare a lotului, rămînind ca după întîlnirile din a doua perioadă echipa să fie conturată în vederea participării la preliminariile olimpice.

Printre realizările echipei notăm:

— practicarea pe parcursul mai multor meciuri a unui fotbal de calitate, pe linia concepției de joc stabilite;

— pregătirea și formarea unor jucători care să corespundă necesităților momentane ale lotului reprezentativ A (Constantinescu, Sătmăreanu, Mocanu, Dobrin etc.);

— o participare activă și conștientă a jucătorilor la pregătire și la jocuri.

Nu s-a reușit însă să se depisteze și să fie formați jucători de perspectivă pentru unele posturi încă deficitare.

În jocul echipei au apărut deficiențe ca:

— nerealizarea continuă a jocului colectiv, acțiuni frînate, conducere prelungită a balonului;

— atacanții nu sînt pregătiți suficient pentru depășirea apărărilor aglomerate;

— trasul la poartă nu este corespunzător.

●

În ceea ce privește ECHIPA DE JUNIORI, comportarea ei trebuie apreciată în funcție de nerealizarea obiectivului principal: calificarea în turneul final a competiției organizată de U.E.F.A.

Rezultatele reprezentativei noastre, în toamna anului 1965 (meci egal cu Cehoslovacia la Praga, victorii în deplasare în fața R.D.G. și Poloniei, victorie la Sibiu asupra U.R.S.S.) ne dădeau încredere în obținerea calificării, după jocurile de baraj cu U.R.S.S.

Din păcate însă, greșelile comise de antrenorii **Gh. Ola** și **N. Gorgorin** în pregătirea echipei au făcut ca aceasta să nu-și atingă obiectivul final. Ei nu au acordat importanța cuvenită dezvoltării jocului ofensiv, aplicării cu mai multă strictețe a caracteristicilor jocului constructiv din care să fi rezultat o mai bună capacitate de finalizare.

O vină revine în această privință și biroului federal, care nu a urmărit îndeaproape pregătirea echipei de juniori și nu a intervenit la timp pentru depistarea și remedierea lipsurilor.

●

În legătură cu problemele echipelor reprezentative trebuie să subliniem un aspect deosebit de important, acela al legăturii și colaborării dintre antrenorii loturilor și cei ai echipelor de club, care au avut jucători în loturile reprezentative.

Aceștia din urmă nu au manifestat o preocupare atentă și simț de răspundere corespunzător față de pregătirea jucătorilor selecționabili. Ei au pus uneori interesele de club mai presus decît cele ale echipelor reprezentative, ceea ce a prejudiciat pregătirii loturilor, fie prin folosirea jucătorilor la club, pe alte posturi, fie prin insuficienta preocupare față de recomandările ce li s-au făcut în privința unor componenți ai loturilor.

Federația și antrenorii de lot au manifestat slăbiciuni în această direcție, permițînd astfel de atitudini sau neintervenind pentru evitarea lor,, deficiențe care pe viitor vor trebui energic înlăturate.

Portarul nostru, M. Ionescu, în fața lui Uwe Seeler.

Poarta Uruguayului în pericol la București.

Dan Coe a știut să anihileze și pe Torres.

DISCUȚIE CU ANTRENORUL ILIE OANĂ

LOTUL REPREZENTATIV ÎNAINTEA UNUI NOU SEZON INTERNAȚIONAL

Ca și colegii lor de la cluburi, antrenorii lotului primei noastre reprezentative, Ilie Oană și Ștefan Covaci, trăiesc și ei febra începerii sezonului. Lucru firesc: problema echipei naționale, a selecționării și pregătirii lotului, nu-i o treabă de moment, care se rezolvă în preajma unei întîlniri internaționale. Ea reprezintă o acțiune permanentă, cu obiective precise, eșalonată pe etape, cu sarcinile și mijloacele de realizare respective, totul fiind pus la punct din timp și în mod amănunțit. Cu atît mai mult se impune o asemenea activitate atunci cînd se pune problema participării într-o competiție de importanța campionatului Europei, în care echipa noastră națională are posibilitatea să realizeze o comportare bună și să lupte cu șanse pentru calificare.

De aceea am subliniat la început că și antrenorii lotului au trăit perioada de pregătire a echipelor pentru campionat. Cînd l-am întrebat pe ILIE OANĂ, cu care am stat de vorbă, despre activitatea reprezentativei în acest sezon, dacă a fost fixată data sau perioada începerii pregătirilor, răspunsul a venit prompt:

— Pregătirile au și început, o dată cu cele ale echipelor pentru campionat. Am urmărit instruirea selecționabililor la cluburi în perioada dinaintea campionatului pentru că ea constituie baza activității internaționale fie inter-țări, fie inter-cluburi.

— Cum se va desfășura pregătirea lotului în viitor, ținînd seamă de obiectivul său principal, campionatul Europei?

— În linii mari, această activitate de pregătire se va desfășura — pînă la primul meci din campionatul Europei cel cu Elveția de la 2 noiembrie — folosind experiența acumulată pînă acum. Vom recurge la antrenamente comune periodice și la întîlniri internaționale amicale avînd ca scop verificarea stadiului de pregătire a lotului. Astfel, un prim antrenament va avea loc la București, unde vor fi convocați pentru **3 zile** (începînd de la 28 august) jucătorii lotului, apoi un al doilea va fi organizat înaintea partidei cu R.D. Germană de la 21 septembrie. În continuare, lotul va participa la antrenamente care vor preceda partida, tot amicală, cu Polonia de la 16 octombrie. De altfel, aceste două jocuri internaționale le considerăm ca etape de pregătire a echipei noastre pentru debutul său în campionatul Europei.

— Desigur că în întreaga activitate de acum înainte țineți seamă și de concluziile sezonului trecut.

— Fără îndoială. Ele stau la baza muncii noastre de pregătire a reprezentativei. Și una din ele vreau s-o subliniez în mod special: aceea că meciurile internaționale cu adversari de valoare certă au contribuit la îmbunătățirea comportării, a jocului echipei noastre. Pe această linie se va merge și în viitor pentru că astfel se asigură unul din cele mai eficiente mijloace pentru îmbogățirea experienței jucătorilor noștri și pentru creșterea valorii reprezentativei.

Ajunși la acest punct al discuției noastre am făcut o paranteză necesară pentru recapitularea rezultatelor din ultimul timp reușite de cei doi viitori adversari. Și am ajuns la concluzia că atît echipa R.D. Germane, cît și aceea a Poloniei constituie formații puternice, care au cunoscut o activitate extrem de rodnică: Polonia a făcut 1—1 cu Suedia, Ungaria și Argentina, 0—1 cu Anglia, 2—1 cu Scoția la Glasgow (!), iar R.D. Germană 1—1 cu Ungaria și Austria, 1—0 cu Austria, 2—3 cu Ungaria și 5—2 cu Chile. Rezultate care le recomandă suficient.

Reluînd convorbirea cu Ilie Oană, acesta a făcut alte cîteva interesante sublinieri:

— Bineînțeles că în centrul preocupării noastre stă pe de o parte consolidarea progreselor făcute în sezonul trecut: omogenitatea echipei, ideea tactică de joc pe care o servesc din ce în ce mai bine jucătorii și elasticitatea crescîndă a jocului, iar pe de altă parte rezolvarea lacunelor și în principal a problemei randamentului liniei de atac.

(Problema însă nu-i ușor de rezolvat, mai ales în condițiile unei accentuări a sistemelor „betonate". La C.M. s-a și văzut, de altfel, acest lucru la o serie de echipe, ceea ce și explică faptul că în general în turneul final s-au înregistrat rezultate strînse. Mijloacele de străpungere a unor astfel de apărări nu lipsesc însă și ele trebuie bine însușite și de jucătorii noștri din compartimentul ofensiv).

Trecînd la lotul reprezentativei și structura lui, antrenorul Oană ne-a spus:

— În linii mari, am menținut vechiul lot, lărgit. De ce am ajuns la această măsură? Pentru că avem certitudinea omogenității și a înțelegerii și aplicării ideii tactice. Trebuie să subliniez însă că porțile lotului vor fi deschise oricărui jucător care se va dovedi apt pentru echipa națională, în cursul campionatului. Din lotul lărgit vor fi convocați 17—18 jucători, înaintea fiecărei acțiuni, în raport cu pregătirea și forma manifestată la acea oră, pentru a alcătui echipa reprezentativă.

— Vă preocupă ceva în mod special în legătură cu lotul prim?

— Firește. Mai întîi formarea unui al doilea cuplu de înaintași centrali. În al doilea rînd, înlăturarea unor deficiențe remarcate în jocul liniei de atac. Rezolvarea lor însă, urmărim s-o realizăm chiar de la echipele de club, în campionat, pentru că oricum baza pregătirii aici este înfăptuită.

★

Într-adevăr, între activitatea lotului reprezentativ și cea a echipelor de club este o strînsă legătură pe linie de instruire. De aici și necesitatea unei perfecte înțelegeri și sprijiniri a intereselor echipei naționale din partea antrenorilor echipelor de club, precum și a unei consultări și colaborări eficiente între aceștia din urmă și antrenorii lotului. În aceste condiții și cu o pregătire mereu îmbunătățită, reprezentativa noastră poate păși cu și mai multă încredere în noul sezon internațional.

Petre GAȚU